

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. VII. De Pastorum à Christo cunabilis reditu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

§. V. De pastorum ad præsepæ accursu.

Luc. c. 2.
vers. 15.

Angelorum legatione audita, Pastores, inquit Lucas, loquebantur ad invicem: Transeamus usque Bethlehem, & videamus hoc verbum quod factum est, quod fecit Dominus, & ostendit nobis. Beda hoc ipso hortatu mutuo ad meliora nos excitans, Transeamus, inquit, relictiis rebus creatis, abjectis concupiscentiis toto mentis desiderio in Bethlehem supernam, hoc est, panis vivi domum.

Exod. c. 3.
vers. 3.
Virgo Maria est rubus qui non comburitur.

Adam, aiebat Moyses, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. Rubus hic, Virgo divina, quæ filium parit, & virginitatem non perdit; magna revera visio, Deus Infans & Virgo Mater. Transeamus igitur à domo famis usque Bethlehem ad domum panis, & videamus hoc Verbum, quod caro factum est, & habitavit in nobis. Transeamus caduca, fluxa, terrena omnia; transeamus omnia elementa; transeamus Cherubinos & Seraphinos Angelos; transeamus creatas res universas, & videamus visionem magnam, Deum ipsum, sed carne velatum, præsepæ affixum. Certè jam videre non licet faciem Domini, sed quæ à tergo sunt. Moyli dictum: *Videbis posteriora mea, faciem autem meam videre non poteris.* Posteriora Verbi æterni, conceptus & ortus Christi, præsepæ, stipulæ, flagra, spinæ, crux, clavi, in cruce obitus, ad vitam reditus. Hæc jam inspiciamus attentissime, dum transire liceat & videre Dei gloriam.

Exod. c. 33.
vers. 23.
Quæ sunt posteriora Verbi æterni.Luc. c. 2.
vers. 16.

Non audierunt tantum oratorem Angelum pastores, sed & iter inierunt: *Et venerunt festinantes, & invenerunt Mariam, & Ioseph, & Infantem positum in præsepæ.* O qualem invenerunt Triadem! Infantè Deum, Matrem Virginem, Patrem castissimam, & ipsius Dei testimonio iustum. Inventio hæc omnibus thesaurorum omnium inventionibus multò potior, & opulentior est. Et rectè festinant ad tanta rerum miracula. Neque verò cum desidia, querendum est Summum Bonum: à festinantibus invenitur Christus; à violentis diripitur cælum. Deus, inquit Ambrosius, ubique semper præsens est, sed presentior est diligentibus, negligentibus absens. Rectè etiã pastores venerunt festinantes. Numquid enim minus bonum est Christus, valetudine corporis, aut amplis fortunis? Vix febricula pulsata, quæ festinatio ad medicum, ad pharmacopœum? Vix lucellum ostenditur aut nummulus, quis ad ea plurimorum cursus? Quæsit dilectum sponsa, sed non invenit, quia somniculosè ac oscitanter quæsit; circumivit civitatem & pertransiit, ita demum reperit quem quæsit. Nescit amor lentè moveri, nam ipsa quærentis tarditas nullius aut modici amoris argumentum est.

Ambr. l. 9. in c. 20. Luc. 6.

Cam. c. 3.
v. 1. & seqq.Luc. c. 2.
vers. 13.

Pastores primi fuerunt Apostoli & Evangelistæ.

Venerunt igitur pastores, & quidem festinantes, nec mus præsepæ aspexerunt. Nam omnes, qui audierunt, mirati sunt, & de his quæ dicta erant à pastoribus ad ipsos. Evangelium quod pastores ab Angelis acceperunt, mox ipsi & aliis tradiderunt, quasi primi Christi Apostoli & Evangelistæ. O quam multò brevior ac certiore viâ veniunt ad Christum pauperes & egeni, quam divites & opulenti, quam longè facilius Bethlehem usque, transeunt opuliones, quam reges!

§. VI. De Pastoribus divinum Infantem adorantibus.

Luc. c. 2.
vers. 17.
Idem c. 10.
vers. 24.

Excursus in Bethlehem factus hoc tulit boni: *Videntes autem cognoverunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc.* Beati oculi qui vident quæ vos vidistis, ô pastores; nam multi Propheta & Reges voluerunt videre, quæ vos vidistis, & non viderunt; & audire, quæ vos audistis, & non audierunt. Quanti emisset hunc talem aspectum nati Servatoris Abraham, David aliique? Quid, obsecro, David ardui non fecisset, aut quid thesauri non expendisset, si Servatorem orbis humano cor-

A pore vestitum cernere potuisset? si quis in unicum hunc aspectum sexcentos, si quis mille miliones auri exegisset, nil penitus, putem, opulentiarum abnuisset; si quis regnum totum petuisset, liberalissimè, crediderim, dedisset, si quis pactionem hanc obtulisset, ut tali emerendo aspectu ad peram baculumque pastoritium rediret, & inter pecudes vitam ageret: neque hoc sanè, arbitror, facere detrectasset, tanto rex iste desiderio æstuat videndi Servatoris. O igitur præcunctis regibus ter beati opiliones, quibus concessum est in salutando Christo Domino inter primæ admissionis amicos numerari!

Volupe profus est cogitare, quantum hic Infans Monarcha delectatus simplicium horum hominum præsentia & consuetudine; vicissim quantum & illi consolationis & gaudii perciperint, dum suis ipsi oculis Deum immensæ Majestatis, membris tectum infantilibus aspicerent, manibus suis tangerent, oscularentur, adorarent.

Ab his ineptis gaudiis, à tantis voluptatibus delibatis. *Reversi sunt Pastores glorificantes & laudantes Deum in omnibus quæ audierant & viderant, sicut dictum est ad illos.* Quemadmodum à præsepæ Angelos venisse ad pastores credibile est; ita hi venerunt ab ovibus ad agnū, & illum verum, quem digito monstrans Ioannes, *Ecce, inquit, ecce agnus Dei qui tollit peccata mundi.* Tam autem Angeli quam pastores laudantes Deum reversi sunt à præsepæ Domini.

§. VII. De pastorum à Christi cunabulis reditu.

Et reversi sunt pastores, glorificantes & laudantes Deum. Revertuntur & laudant. Ah quanti hodieque laudant, sed non revertuntur! Precationum libellos ferunt, sphaerularū lineam decurrunt, preces iterant, sed mores pristinos non emendant, in eodem hærent luto: post Domini Natalem iidem sunt qui antè fuerant. Bene revertitur, qui glorificat & laudat Deum. Si laudas Deum, sit laus plena, sit sonora, sit speciosa. Non pleno tantum ore, sed & corde toto lauda. Quod Apostolus jubens, implemini, ait, *Spiritu sancto, loquentes vobismetipsis in psalmis & hymnis, & canticis spiritualibus, cantantes & psallentes in cordibus vestris Domino; gratias agentes semper pro omnibus, in nomine Domini nostri IESU Christi Deo & Patri.* Si ergo laudas Deum, sit obsecro laus plena, sit sonora, sit speciosa. Non est plena laus, quam pravi mores immineant; non est sonora, cui solutio obtrepit vita; non est speciosa laus in ore peccatoris. Si laudas, revertere. Deum malè laudat, qui in pristinis idemtidè culpis perseverat. Laus est minimè sonora, laus profus defectiva, ubi morum reversio nulla. Quid enim? Frustrà cantas, si vitam non emendas, si nondum invidere desinis, si veteres avaritiæ sordes, si antiqua libidinum spurcicies, si pristinus superbiæ tumor, si prior gula rabies, si vitiorum inolitæ consuetudines te contaminant, si etiamnum discordias & lites amas, si adhuc frenas laxas iracundiæ, si mendacis & perjuriis necdum valedixisti; Deum frigidissimè laudas. *Revertere, revertere Sunamitis revertere.* Priorem vitam emenda, & ita Deum glorifica. In rem optimè monens Augustinus, *Semper, inquit, tibi displiceat quod es, si vis pervenire ad id quod nondum es. Nam ubi tibi placuisti, ibi remansisti. Semper profice, noli in viâ remanere, noli retro redire, noli deviare.*

Incipe igitur te illum quem toties promiseras, exhibere. Illud animi tui decretum sequere, quod te dicit ad meliora.